ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 142/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21ης Ιανουαρίου 1998

για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής που αφορούν τη χορήγηση της αντισταθμιστικής αποζημίωσης για τους τόνους που προορίζονται για τη βιομηχανία μεταποίησης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3759/92 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των προϊόντων της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3318/94 [2], και ιδίως το άρθρο 18 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3759/92 προβλέπει ότι μία αποζημίωση χορηγείται στις οργανώσεις παραγωγών όταν διαπιστώνεται ότι για ένα ημερολογιακό τρίμηνο, οι τιμές των προϊόντων που λαμβάνονται υπόψη κυμαίνονται σε επίπεδο χαμηλότερο από το καθορισμένο όριο ενεργοποίησης·

ότι για την εφαρμογή αυτού του καθεστώτος αποζημίωσης πρέπει να οριστεί η έννοια της τιμής πώλησης που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3759/92·

ότι για τις ποσότητες για τις οποίες το δικαίωμα στην αποζημίωση αποτελεί κεκτημένο πρέπει να διευκρινιστούν ορισμένες λεπτομέρειες για την υποβολή της αίτησης αποζημίωσης και για την καταβολή της, από κοινού με το σχέδιο της απόδειξης της προέλευσης και του κοινοτικού χαρακτήρα των προϊόντων·

ότι πρέπει να καθοριστούν το πλαίσιο και οι στόχοι του ελέγχου και να αναλάβουν οι αρχές ελέγχου των κρατών μελών τον καθορισμό των κατάλληλων διατάξεων που θα επιτρέψουν το διαρκή και αποτελεσματικό έλεγχο του θεσπισμένου καθεστώτος·

ότι το καθεστώς αυτό παρουσιάζει ιδιαίτερους κινδύνους απάτης, κυρίως λόγω του γεγονότος ότι η χορήγηση και η πληρωμή της αντισταθμιστικής αποζημίωσης αποφασίζονται μετά από τη λήξη των τριμήνων περιόδων· ότι για να μειωθούν οι κίνδυνοι αυτοί πρέπει να προβλεφθεί ότι σε περίπτωση ψευδούς δήλωσης που γίνεται σκόπιμα ή λόγω σοβαρής παράλειψης, ο δικαιούχος πρέπει να καταβάλει στο κράτος μέλος ένα ποσό ίσο με το 50 % της αποζημίωσης, με την επιφύλαξη της ανάκτησης της αποζημίωσης και της πληρωμής των τόκων· σε περίπτωση υποτροπής, η οργάνωση ή το ενδιαφερόμενο μέλος αποκλείεται επίσης από τη χορήγηση της αποζημίωσης κατά τη διάρκεια οκτώ τριμήνων που ακολουθούν το υπό εξέταση τρίμηνο·

ότι πρέπει να προβλεφθεί ότι μία παράβαση περιορισμένου αποτελέσματος από το καθεστώς της αντισταθμιστικής αποζημίωσης του τόνου, δεν συνεπάγεται τη συνολική κατάργηση του δικαιώματος για αποζημίωση, αλλά μόνον μία κατ' αποκοπήν μείωσή της·

ότι για να εξασφαλισθεί η λειτουργία του παρόντος καθεστώτος πρέπει να διευκρινιστούν ορισμένες λεπτομέρειες που αφορούν τις ανακοινώσεις που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη·

ότι πρέπει να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2381/89 της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής που αφορούν τη χορήγηση της αντισταθμιστικής αποζημίωσης στους παραγωγούς τόνου που προορίζεται για τη βιομηχανία κονσερβοποίησης [3]·

ότι η επιτροπή διαχείρισης προϊόντων αλιείας δεν διατύπωσε γνώμη εντός της προθεσμίας που όρισε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής που αφορούν τη χορήγηση της αντισταθμιστικής αποζημίωσης που αναφέρεται στο άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3759/92, ονομαζόμενος κατωτέρω «βασικός κανονισμός».

Άρθρο 2

1. Η χορήγηση της αποζημίωσης και του μέγιστου ποσού αποφασίζονται με κανονισμό που θεσπίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 32 του βασικού κανονισμού, όταν διαπιστώνεται ότι οι όροι που ορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού πληρούνται για το εν λόγω ημερολογιακό τρίμηνο.

2. Η αποζημίωση χορηγείται στις οργανώσεις παραγωγών, εντός των ορίων των ποσοτήτων που καθορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, για τα προϊόντα που εμφαίνονται στο παράρτημα III του εν λόγω κανονισμού, αλιεύθηκαν από τα μέλη τους και επωλήθησαν και παραδόθηκαν στη βιομηχανία μεταποίησης η οποία είναι εγκατεστημένη στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας και προορίζονται για πλήρη και οριστική μεταποίηση σε προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 1604.

Άρθρο 3

Η μέση τιμή πώλησης στην κοινοτική αγορά, που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση του βασικού κανονισμού, καθορίζεται από την Επιτροπή με βάση τις μέσες μηνιαίες τιμές που ανακοινώνονται από τα

[1] ΕΕ L 388 της 31. 12. 1992, σ. 1.
[2] ΕΕ L 350 της 31. 12. 1994, σ. 15.
[3] ΕΕ L 225 της 3. 8. 1989, σ. 33.

κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2210/93 της Επιτροπής [1].

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις μηνιαίες μέσες αυτές τιμές με βάση τις τιμές πώλησης που καταχωρήθηκαν κατά το μήνα που λαμβάνεται υπόψη από τις οργανώσεις παραγωγών ή από τα μέλη τους, στο στάδιο της πρώτης πώλησης στην Κοινότητα. Η τιμή πώλησης καθορίζεται:

— εμπόρευμα επί του πλοίου, σκάφος στην αποβάθρα, για τα προϊόντα που πωλούνται κατά την εκφόρτωση,

— σε αποθήκες για τα προϊόντα που πωλούνται μετά από αποθεματοποίηση από την οργάνωση παραγωγών ή τα μέλη τους.

Άρθρο 4

Εντός των ορίων των ποσοτήτων που ορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους χορηγούν αποζημίωση στις οργανώσεις παραγωγών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 5

Οι εργασίες που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό του δικαιώματος στην αποζημίωση, είναι οι πωλήσεις που τα τιμολόγιά τους έχουν ημερομηνίες του υπό εξέταση τριμήνου και που έχουν ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της μηνιαίας μέσης τιμής πώλησης που αναφέρεται στο άρθρο 3.

Άρθρο 6

1. Η αίτηση καταβολής της αποζημίωσης, που συνοδεύεται από δικαιολογητικά τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 2, υποβάλλεται από την οργάνωση παραγωγών για όλες τις εργασίες που λαμβάνονται υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 5 στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους, όπου είναι εγκατεστημένη η οργάνωση παραγωγών, το αργότερο εντός σαράντα πέντε ημερών από την έναρξη ισχύος του κανονισμού που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.

2. Τα δικαιολογητικά είναι τα ακόλουθα:

α) αντίγραφο των τιμολογίων που αφορούν την πώληση των προϊόντων, στα οποία πρέπει να εμφαίνονται τουλάχιστον τα ονόματα και οι διευθύνσεις του αγοραστή και του πωλητή, όπως αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και και κάθε παρτίδα κάθε κατηγορίας προϊόντων:

— η πωληθείσα ποσότητα,

— η τιμή πώλησης που έχει εισπραχθεί πραγματικά,

— η ημερομηνία παράδοσης,

— ο τόπος παράδοσης·

β) απόδειξη της κοινοτικής προέλευσης και επομένως του κοινοτικού χαρακτήρα των προϊόντων·

γ) απόδειξη της πραγματικής παράδοσης των προϊόντων σε έναν μεταποιητή που είναι εγκατεστημένος στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας·

δ) απόδειξη της πληρωμής του εμπορεύματος σε τιμή που αναφέρεται στο στοιχείο α) δεύτερη περίπτωση·

ε) βεβαίωση του μεταποιητή ότι η αγορασμένη ποσότητα προορίζεται για μεταποίηση σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

3. Η απόδειξη της καταγωγής και του κοινοτικού χαρακτήρα που απαιτείται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) του παρόντος κανονισμού παρέχεται με:

— την υποβολή του εγγράφου T2M σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 325 ως 337 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής [2].

Για το σκοπό αυτό, το τελωνειακό γραφείο που θεώρησε την εισαγωγή των προϊόντων στο κοινοτικό τελωνειακό έδαφος, σύμφωνα με το άρθρο 334 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93, καταθέτει στον αιτούντα ένα ενιαίο αντίγραφο του εγγράφου T2M με την ένδειξη «ΕΝΙΑΙΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ».

Ο αιτών που αναφέρεται στο τετράγωνο 1 του εγγράφου T2M πρέπει να είναι ο παραγωγός που έχει πραγματοποιήσει την αλιεία των προϊόντων για τα οποία κατατίθεται η αίτηση αποζημίωσης,

— στην περίπτωση που οι τελωνειακές αρχές του λιμένα στον οποίο εκφορτώνονται τα προϊόντα, δεν απαιτήσουν την προσκόμιση του εγγράφου T2M, κατ' εφαρμογή του άρθρου 326 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93, η απόδειξη της κοινοτικής καταγωγής παρέχεται με τη δήλωση που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 του Συμβουλίου [3] ή με έγγραφο εκφόρτωσης στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, δεόντως θεωρημένο από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου πραγματοποιήθηκε η εκφόρτωση,

— στο έγγραφο που παρέχεται ως απόδειξη της καταγωγής των προϊόντων, πρέπει να καθορίζεται σαφώς το είδος, η παρουσίαση και το βάρος των προϊόντων. Εφόσον παραστεί ανάγκη, θα πρέπει να συμπληρώνεται από μία πιστοποίηση της ζύγισης κατά την εκφόρτωση στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, η οποία εκδίδεται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου πραγματοποιήθηκε η εκφόρτωση.

Άρθρο 7

1. Η αποζημίωση καταβάλλεται στην οργάνωση παραγωγών από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εντός προθεσμίας εβδομήντα πέντε ημερών μετά την παραλαβή όλου του φακέλου που αναφέρεται στο πρώτο άρθρο 6 παράγραφος 1, εκτός από την περίπτωση που κινήθηκε η διοικητική έρευνα για το δικαίωμα της αποζημίωσης.

2. Η αποζημίωση καταβάλλεται στη συνέχεια από την οργάνωση παραγωγών στα μέλη της, εντός προθεσμίας ενενήντα ημερών μετά την είσπραξη του ποσού που κατέβαλε το κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L 197 της 6. 8. 1993, σ. 8.

[2] ΕΕ L 253 της 11. 10. 1993, σ. 1.

[3] ΕΕ L 261 της 20. 10. 1993, σ. 1.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν κάθε τρίμηνο στην Επιτροπή, το αργότερο ένα μήνα μετά το τέλος του υπό εξέταση τριμήνου, τις πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν ανά οργάνωση παραγωγών και περίοδο χορήγησης με βάση την παράγραφο 1 αυτού του άρθρου και τις σχετικές ποσότητες ανά είδος.

Άρθρο 8

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν σύστημα ελέγχου που εγγυάται ότι τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η αποζημίωση έχουν το δικαίωμα να την λάβουν και ότι τηρούνται οι υπόλοιπες κανονιστικές διατάξεις.

2. Οι λεπτομέρειες του συστήματος ελέγχου πρέπει να προβλέπουν τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

— διατάξεις για την επαλήθευση της κοινοτικής καταγωγής και του κοινοτικού χαρακτήρα των προϊόντων κυρίως με βάση τα έγγραφα που βρίσκονται στο πλοίο,

— την αναγνώριση, στα μητρώα πωλήσεων των οργανώσεων παραγωγών, των μελών τους ή των προμηθευτών τους, των εργασιών που ελήφθησαν υπόψη στο πλαίσιο του παρόντος καθεστώτος με αναφορά, για κάθε ποσότητα, του εγγράφου T2M ή του εγγράφου που το αντικαθιστά, της ημερομηνίας πώλησης και παράδοσης, του αγοραστή του προϊόντος, της τιμής με την οποία πωλήθηκε η ποσότητα και των στοιχείων του τιμολογίου. Τα μητρώα πωλήσεων θα πρέπει να διαμορφωθούν για να ικανοποιούν το σκοπό αυτό,

— επιτόπιες επιθεωρήσεις, στις οργανώσεις παραγωγών, στα μέλη τους ή στους προμηθευτές τους, που προορίζονται να επαληθεύσουν επιτόπου την αντιστοιχία μεταξύ των στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 3 του παρόντος κανονισμού και της πραγματικής κατάστασης,

— απευθείας επιθεωρήσεις στις βιομηχανίες μεταποίησης, κυρίως για να επαληθευτεί επιτόπου ότι τα προϊόντα που αγοράστηκαν με την κάλυψη του παρόντος καθεστώτος, προορίστηκαν πραγματικά για μεταποίηση σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2.

3. Οι έλεγχοι που πραγματοποιούνται αποτελούν αντικείμενο λεπτομερούς έκθεσης, όσον αφορά την τήρηση των υποχρεώσεων που ανέλαβε ο δικαιούχος της αποζημίωσης καθώς και τη φύση και την εμβέλεια των πραγματοποιούμενων επαληθεύσεων.

4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν κάθε τρίμηνο στην Επιτροπή τους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν καθώς και το αποτέλεσμά τους.

Άρθρο 9

1. Όταν έχει διαπραχθεί λόγω βαρείας αμέλειας ή με πρόθεση απάτης παράβαση του καθεστώτος αποζημίωσης, από μία οργάνωση παραγωγών ή από ένα από τα μέλη της, το κράτος μέλος προβαίνει στην παρακράτηση ποσού ίσου προς το 50 % του ύψους της αποζημίωσης που ισχύει για τις ποσότητες που αποτέλεσαν αντικείμενο της παράβασης βάσει των οποίων πρέπει να ληφθεί ή έχει ληφθεί η αποζημίωση. Σε περίπτωση υποτροπής, η οργάνωση ή το ενδιαφερόμενο μέλος αποκλείεται επίσης από τη χορήγηση της αποζημίωσης κατά τη διάρκεια οκτώ τριμήνων που ακολουθούν το υπό εξέταση τρίμηνο.

2. Στην περίπτωση που έχει διαπιστωθεί περιορισμένης έκτασης παράβαση του καθεστώτος αποζημίωσης από τον δικαιούχο της αποζημίωσης και αποδεικνύεται από τον εν λόγω δικαιούχο προς ικανοποίηση του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, ότι η παράβαση αυτή διαπράχθηκε χωρίς πρόθεση απάτης ή βαριά αμέλεια, το κράτος μέλος παρακρατεί ένα ποσό ίσο με το 10 % του ποσού της αποζημίωσης που ισχύει για τις ποσότητες που αποτέλεσαν αντικείμενο της παράβασης, και οι οποίες πρέπει να λάβουν ή έχουν λάβει την αποζημίωση.

3. Το παρακρατηθέν ποσό πιστώνεται στο Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).

4. Σε περίπτωση αχρεωστήτως καταβληθείσας πληρωμής ο δικαιούχος υποχρεούται να επιστρέψει την αποζημίωση που έχει καταβληθεί αχρεωστήτως, σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, που αφορά τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής [1], προσαυξημένη κατά τους τόκους που αντιστοιχούν στο διατραπεζικό επιτόκιο προσαυξημένο κατά 1 % από την ημερομηνία καταβολής της αποζημίωσης έως την ανάκτησή της.

5. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ανακοινώνουν κάθε τρίμηνο στην Επιτροπή, εντός μηνός μετά το τέλος του εν λόγω τριμήνου, τις περιπτώσεις εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 10

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το αργότερο τρεις μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα μέτρα ελέγχου που ελήφθησαν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8 και εντός προθεσμίας τριών μηνών από τη στιγμή της εφαρμογής τους τις ενδεχόμενες ενημερώσεις αυτών των μέτρων.

Άρθρο 11

Το ποσοστό μετατροπής που εφαρμόζεται στην αποζημίωση είναι αυτό που καθορίζεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3516/93 της Επιτροπής [2].

Άρθρο 12

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2381/89 καταργείται.

Άρθρο 13

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1998.

[1] ΕΕ L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13.
[2] ΕΕ L 320 της 22. 12. 1993, σ. 10.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 21 Ιανουαρίου 1998.

Για την Επιτροπή
Emma BONINO
Μέλος της Επιτροπής